

Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society

Vol 28, No 3 (1977)

***Υπεύθυνοι συμφώνως τῷ νόμῳ**
 ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ: ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
 *Επιστημονικὸν Σωματεῖον ἀνεγνωρισμένον ἀριθ. ἀποφ. 5410/19.2.1925 Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν.
 Πρόεδρος διὰ τὸ ἔτος 1977: Κων. Ταρλατζής
 ΕΚΔΟΤΗΣ: Ἐκδίδεται ὑπὸ αἰρετῆς πενταμελοῦς συντακτικῆς ἐπιτροπῆς (Σ.Ε.) μελῶν τῆς Ε.Κ.Ε.
 ΥΠ/ΝΟΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: Ὁ Πρόεδρος τῆς Σ.Ε. Λουκῆς Εἰσαθίου, Ζαλοκώστα 30, Χαλάνδρι
 Μέλη Συν/κῆς Ἐπ.:
 Χ. Παππούς
 Μ. Μαστρογιάννη
 Κ. Σιταρτζής
 Α. Σεϊμένης
 Στοιχειοθεσία - Ἐκτύπωση: ΕΠΙΓΛΑΦΟΣ Ε.Π.Ε.
 Ἀρθροτῶν 12 - 16 - Ἀθήναι
 Τηλ. 9217513 - 9214820
 ΤΟΠΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ: Ἀθήναι

Ταχ. Διεύθυνσις:
 Ταχ. θορὴς 546
 Κεντρικὸν Ταχυδρομεῖον Ἀθηνῶν

Συνδρομαί:
 Ἐτησίαν ἐπιστημικὴν ὄρχ. 300
 Ἐτησίαν ἐξωτερικὴν » 450
 Ἐτησίαν φοιτητῶν ἡμεδαπῆς » 100
 Ἐτησίαν φοιτητῶν ἀλλοδαπῆς » 150
 Ἐτησίαν ἑκάστου τεύχους » 75
 Ἄλλα κλπ. » 500

Address: P.O.B. 546
 Central Post Office
 Athens - Greece

Redaction: Dr. L.Efstathiou
 Zalokosta 30,
 Halandri
 Greece

Subscription rates:
 (Foreign Countries)
 \$ U.S.A. 15 per year.

Δελτίον
 ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
 ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
 ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ
 ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β
 ΤΟΜΟΣ 28 Ἰούλιος - Σεπτέμβριος
 ΤΕΥΧΟΣ 3 1977

Bulletin
 OF THE HELLENIC
 VETERINARY MEDICAL SOCIETY

QUARTERLY
 SECOND PERIOD
 VOLUME 28 July - September
 No 3 1977

*Ἐπιταγαὶ καὶ ἐμβάσματα δέον ὄπως ἀποστέλλονται ἐπ' ὄνοματι κ. Ἰγν. Ἀξιώτη, Ἐργαστήριον Ἴων, Ἀγία Παρασκευῆ - Ἀττικῆς.

'Αναλύσεις εργασιῶν

EKE Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

doi: [10.12681/jhvms.21309](https://doi.org/10.12681/jhvms.21309)

Copyright © 2019, EKE Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/).

To cite this article:

Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία Ε. (2019). 'Αναλύσεις εργασιῶν. *Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society*, 28(3), 168–170. <https://doi.org/10.12681/jhvms.21309>

κιορρηξίαι και σχηματίζονται ώχρα σωματία. Τα ώχρα όμως αυτά σωματία δέν προέρχονται έκ τών κυστικών ώθηλακίων.

Οί Grunert και Diez (1976) έχορήγησαν 1mg GnRH ένδομυϊκώς, συγχρόνως μέ τήν σπερματέγχυσιν, εις 138 άγελάδας. Έξ αυτών συνέλαβον αί 81,2%, ένω έκ τών μαρτύρων αί 67,9%.

Έπίσης οί Bentele και Humke (1976) έχορήγησαν, συγχρόνως μέ τήν σπερματέγχυσιν, 0,5mg, ένδομυϊκώς, εις 51 μοσχίδας και άγελάδας. Έξ αυτών συνέλαβον αί 58,8%, ένω έκ τών 49 μαρτύρων έμεινον έγκυοι αί 53,1%. Ό συντελεστής σπερματεγχύσεως ήτο 1,32 και 1,40 αντίστοίχως.

Οί Britt et al (1974) έχορήγησαν 100μg Gn RH υπό μορφήν ύποδορείου έμφυτεύματος εις 9 άγελάδας τήν 14ην ήμέραν μετά τόν τοκετόν. Και αί 9 άγελάδες έπαρουσίασαν ώθηλακιορρηξίαν τήν έπομένην ήμέραν, ήτοι $14,4 \pm 0,6$ ήμέρας. μετά τόν τοκετόν. Οί έν συνεχεία οίστρικοί κύκλοι ήσαν φυσιολογικής διαρκείας. Εις τούς 8 έκ τών 10 μαρτύρων ή ώθηλακιορρηξία ένεφανίσθη $23,6 \pm 2,6$ ήμέρας μετά τόν τοκετόν (οί ύπόλοιποι 2 μάρτυρες έπαρουσίασαν κυστικά ώθηλάκια). Όθηλακορρηξίαν διά 100 μg Gn RH, τόν 1ον μήνα μετά τόν τοκετόν, παρετήρησαν και οί Britt et al (1975) εις τās 6 έκ τών 8 άγελάδων. Πάντως αί 4 άγελάδες έπαρουσίασαν, έν συνεχεία, οίστρικούς κύκλους βραχείας διαρκείας (≤ 14 ήμέραι). Κατά τούς Fernandes et al (1976) αί άγελάδες δέν άντιδροϋν εις τήν GnRH πρός τής 10ης ήμέρας μετά τόν τοκετόν.

Διά βιβλιογραφίαν άπευθυνθείτε εις τόν συγγραφέα.

Άναλύσεις έργασιών

Abstracts

UNDERDAHL N. R., MEBUS C. A. : Reovirus - Like

Agent in Pig Scours (Nebraska Sw. R., 1976 14 - 15).

Τò έτος 1969 διεπιστώθη ότι ή πλέον κοινή αίτία τών έντερίτιδων τών νεογεννήτων μόσχων ήταν οί ίοι τής ομάδος τών ρεοϊών. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα τήν άναπτυξιν και τήν πρακτικήν χρήσιν, μέ καλά άποτελέσματα, ένός έμβολίου.

Ίοι τής ομάδος τών ρεοϊών έχουν παθογόνο δράσιν εις τόν έντερικόν σωλήνα τών βρεφών άνθρωπίνων νεογνών, τών νεογεννήτων ίππων, δνων, προ-

βάτων και μυών. Το αποτέλεσμα της λοιμώξεως είναι διαρροϊκά καταστάσεις διαφόρου σοβαρότητας και βεβαίως αφυδάτωσις.

Τελευταίως λοι της ομάδος των ρεοϊών θεωρούνται ως υπεύθυνοι διά την έκρηξιν διαρροϊκών καταστάσεων εις τα χοιρίδια, ηλικίας 3 - 5 εβδομάδων.

Τα κλινικά συμπτώματα ομοιάζουν με την λοιμώδη γαστροεντερίτιδα (Λ. Γ. Ε.) και ή θνησιμότης φθάνει συνήθως τὸ 15 - 20%. Ἄλλα διάφοροι μικροβιακοὶ επιπλέκοντες παράγοντες επιβαρύνουν τὰ νοσοῦντα χοιρίδια κι αὐξάνουν τὸ ποσοτὸ θνησιμότητος.

Διαφορικὴ διάγνωσις ἀπὸ τὴν Λ.Γ.Ε. γίνεται μόνον ἐργαστηριακῶς.

Σπ. Κυριακῆς

Bitney L. L. : Coping with High Protein Costs (Nebraska Sw. R., 1977, 27 - 28).

Ὅταν ἡ ἀξίησις τῆς τιμῆς τῶν πρώτων ὑλῶν αἱ ὁποῖαι περιέχουν πρωτεΐνας καθιστᾷ τὴν χρῆσιν αὐτῶν ἀντιοικονομικὴ, τότε πρέπει νὰ καταφεύγουμε εἰς ἐναλλακτικὰς λύσεις.

Οἱ ἐναλλακτικαὶ λύσεις εἶναι: (α) ὀρθὴ χρῆσις σιτηρεσίων με χαμηλὰς ὀλικὰς πρωτεΐνας, αἱ ὁποῖαι δὲν ἐπιδροῦν δυσμενῶς εἰς τὸ κόστος παραγωγῆς, διότι εἶναι ἤδη γνωστὸν ὅτι ὁ χοῖρος ἀναπτύσσεται καλῶς, με σιτηρέσια, τὰ ὁποῖα περιέχουν χαμηλὸν ποσοστὸν ὀλικῶν πρωτεϊνῶν, καλλίτερον ἀπὸ ἄλλον εἶδος μονογαστρικοῦ παραγωγικοῦ ζώου, (β) χρῆσις συνθετικῆς λυσίνης, (γ) χρῆσις ἐψημένων ὀλοκλήρων καρπῶν σόγιας (ἀνεφάρμοστος λυσις διὰ τὴν Ἑλλάδα) καὶ (δ) χρῆσις τοῦ νέου ὑβριδίου ἀραβοσίτου με ὑψηλὴν περιεκτικὸτητα λυσίνης.

Σπ. Κυριακῆς

Moser B. D., Zimmerman D. R.: When to Sell Sows after Weaning (Nebraska Sw. R., 1977, 20 - 21).

Ἡ ἀπόφασις πότε πρέπει νὰ πάη στὸ σφαγεῖο ἢ χοιρομητέρα, μετὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν τῆς ἀπὸ τὰ χοιρίδια, ἔχει μεγάλη οἰκονομικὴ σημασία, εἴτε δταν ἡ χοιρομητέρα χρησιμοποιεῖται διὰ ἓνα μόνον τοκετὸ εἴτε δταν πρόκειται γιὰ τὸν φυσιολογικὸ ρυθμὸ ἐτησίας ἀντικαταστάσεως τῶν χοιρομητέρων τοῦ ὄψους τῶν 20 - 25% τοῦ συνολικοῦ ἀριθμοῦ των.

Ἄπὸ τὴν μελέτη αὐτὴ ἐξάγεται τὸ συμπέρασμα ὅτι 24 ἡμέρας μετὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν τῆς χοιρομητέρας ἀπὸ τὰ χοιρίδιά τῆς εἶναι ἡ πλέον κατάλληλη περίοδος νὰ πάη στὸ σφαγεῖο, ἀφοῦ ἔχει ἀυξηθῆ τὸ βάρος τῆς κατὰ 24 γλγ.

Σπ. Κυριακῆς

1. Ε.Ο.Κ. : Είναι ενδιαφέρουσα ή στατιστική ανάλυση τής μέσης ετησίας ανά κάτοικον καταναλώσεως χοιρείου κρέατος εις τὰ 9 κράτη τής Ε.Ο.Κ., τῶν ἐτῶν 1974 - 75:

	1974	1975
Δυτ. Γερμανία	44 χλγ.	51,3 χλγ.
Δανία	39 »	38,5 »
Βέλγιον + Λουξεμβούργον	39 »	36,3 »
Όλλανδία	34 »	35,3 »
Γαλλία	33 »	34,0 »
Όρλανδία	32 »	27,2 »
Μ. Βρετανία	26 »	23,0 »
Όταλία	17 »	17,8 »

Ό μέση ετησία κατανάλωσις χοιρείου κρέατος ανά κάτοικον τής Ε.Ο.Κ. τὸ 1975 ἦταν 32,4 χλγ. (εις τὴν Όλλάδα ἦταν περί τὰ 12 χλγ.). Όνῶ ἀντιθέτως ἡ μέση κατανάλωσις τῶν ἄλλων κρεάτων ἦταν ὡς κατωτέρω:

Βόειον :	25,2 χλγ.
Όρνίθειον:	12,1 »
Αίγοπρόβειον:	3,1 »

(Εἰς τὴν Όλλάδα ἔχουμε ἀντιθέτως ὕψηλὴν κατανάλωσιν κρέατος μικρῶν καὶ μεγάλων μυρηκαστικῶν μὲ δυσμενεῖς συναλλαγματικές ἐπιπτώσεις).

2. Δυτ. Γερμανία. Μετὰ τῖς πρώτες ἐπιτυχεῖς ἐξαγωγές κατεψυγμένου χοιρείου σπέρματος ἀπὸ τὴν Δυτ. Γερμανία εἰς τὴν Βραζιλία, ἡ χρῆσις τοῦ κατεψυγμένου χοιρείου σπέρματος πέρασε ἀπὸ τὸ πειραματικὸ στάδιο εἰς τὴν πρακτικὴν χρῆσιν.

Τὸ ποσοτὸ γονιμότητος ἔφθασε τὸ 61% καὶ τὸ μέγεθος τής τοκετομάδος κατὰ τὴν γέννησιν τὰ 9,3 χοιρίδια.

3. Γαλλία. Τὸ Institut Technique du Porc μετὰ 5 χρόνια ἔρευνας κατώρθωσε νὰ φθάσῃ εἰς τὴν δημιουργίαν πρακτικῆς μεθόδου συλλογῆς σπέρματος ἀπὸ τοὺς κάπρους ἑνὸς χοιροστασίου καὶ ἐν συνεχείᾳ διενέργεια τεχνητῆς σπερματεγχύσεως εἰς χοιρομητέρας τοῦ ἰδίου χοιροστασίου μὲ τελικὸ σκοπὸ τὴν μείωσιν τοῦ κόστους παραγωγῆς χοιρείου κρέατος.

Ό μέθοδος εἶναι εὐκολωτάτη διὰ ἕνα Κτηνίατρον καὶ ὀλόκληρον τὸ σὲτ γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τῆς κοστίζει μόνον 380 δραχ. περίπου.

Σπ. Η. Κυριακῆς